

собени лепъ начинъ своя нарѣчия употребити знали. Сваки Гркъ говорио е не само свое завичайно (Heimathliche) нарѣчје, него и нарѣчия другии грчки племена, али при томъ су пазили, да се нарѣчия у едно несмешаю. Будући да су поздније ова нарѣчия домаћа бити престала, и за едно єдинито племе привезана, то су онда ова свима постала обшта, и служили су се, како е кадъ нужда и прилика захтевала. Сваки изображени Гркъ читао и разумѣвао е сва ова различна нарѣчия свога народа. У време Олимпически игра сви су списателъи свию племена у свима нарѣчјима читали свое саставке; вѣнци и награде свима су се, кой су годъ такове заслужили, безъ пристрастия и безъ призрения на нарѣчје биле дѣлене. Онай у Атики рођени и воспитани, атички говорѣћи и пишући Тукидидъ плакао е у младости својој, кадъ е оногъ у Аликарнасу рођеногъ и у іоникомъ нарѣчию пишућегъ Еродота свою Историю јавно у вароши Олимпіи чуо читати. Ативјани су у Керамико (особито гроблѣ) дизали споменике своимъ најзнаменитіимъ грађанима, безъ предпостављяня и разлике у нарѣчјима ерѣ ови су грађани были кас што нѣмова животоописанія и надписи надъ споменицима засведочаваю, стециште Грка изъ свию племена, нарѣчия и предѣла. Тко бы казао, да су грчка нарѣчия ближе едно другомъ была, него што су данасъ Славянска, тай бы се яко варао. Не са-